

PB 2016/6 - Sign. - Verschoonbare termijnoverschrijding(ABRvS 16 december 2015, zaaknummer 201409143/1/A1)

PB 2016/6

Gegevens

Publicatie

PB 2016/6

Jaargang

2016

Het door het college in het verweerschrift ingenomen standpunt dat het bezwaarschrift van appellant wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk had moeten worden verklaard, volgt de Afdeling niet. De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is in dit geval aangevangen op 24 augustus 2012 en geëindigd op 4 oktober 2012. Weliswaar is het bezwaarschrift pas op 1 maart 2013 en derhalve buiten de termijn bij het college binnengekomen, maar deze overschrijding van de termijn moet in dit geval verschoonbaar worden geacht. Het besluit van 23 augustus 2012 is voorbereid met toepassing van de reguliere voorbereidingsprocedure als bedoeld in paragraaf 3.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo). Het besluit is met toepassing van artikel 3:41 lid 1 Awb bekendgemaakt door toezending daarvan aan vergunninghouder, op deze datum. Het college heeft het besluit van 23 augustus 2012 echter niet overeenkomstig artikel 3.9 lid 1 aanhef en onder a, gelezen in samenhang met artikel 3.8 Wabo tegelijkertijd of zo spoedig mogelijk gepubliceerd in een huis-aan-huisblad. Ongeveer een week nadat appellant bij de gemeente telefonisch had geïnformeerd naar de stand van zaken omtrent de vergunningverlening voor de schotelantenne heeft het college het besluit op 23 januari 2013 alsnog gepubliceerd in het huis-aan-huisblad 'Weekblad De Bernisser'. Vaststaat dat de omgevingsvergunning per abuis niet was gepubliceerd. In de alsnog gevolgde publicatie van de vergunning is vermeld dat belanghebbenden op grond van de Awb binnen zes weken na de verzenddatum tegen dit besluit bezwaar kunnen maken. Ten tijde van deze publicatie was de bezwaartermijn evenwel reeds ruimschoots verstreken, zodat de rechtsmiddelverwijzing van het college in zoverre onvolledig was. Gelet op deze verlate publicatie waarin nogmaals een termijn van zes weken is gesteld, kon appellant redelijkerwijs niet worden verweten dat hij niet tijdig bezwaar heeft gemaakt.

Noot van de redacteur (RBo)

Het komt niet zo vaak voor dat met succes een beroep wordt gedaan op een verschoonbare termijnoverschrijding. In deze uitspraak is echter wel sprake van een dergelijk succesvol beroep. Het besluit is met toepassing van artikel 3:41 lid 1 Awb bekendgemaakt door toezending daarvan aan vergunninghouder. Het college heeft het besluit echter niet overeenkomstig artikel 3.9 lid 1 aanhef en onder a, gelezen in samenhang met artikel 3.8 Wabo tegelijkertijd of zo spoedig mogelijk gepubliceerd in een huis-aan-huisblad. Pas nadat appellant telefonisch navraag had gedaan bij de gemeente heeft het college het besluit gepubliceerd in een huis-aan-huisblad. In de alsnog gevolgde publicatie van de vergunning is vermeld dat belanghebbenden op grond van de Awb binnen zes weken na de verzenddatum tegen dit besluit bezwaar kunnen maken. Ten

tijde van deze publicatie was de bezwaartermijn echter al ruimschoots verstreken, zodat de rechtsmiddelenverwijzing van het college in zoverre onvolledig was. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen op 17 maart 1998, [ECLI:NL:RVS:1998:ZF3235](#), heeft, indien een bestuursorgaan bij de bekendmaking van een besluit onjuiste rechtsmiddelenvoorlichting verschaft, te gelden dat een daardoor veroorzaakte termijnoverschrijding op grond van artikel 6:11 Awb verschoonbaar kan worden geacht. In de uitspraak van de Afdeling van 21 september 2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BT2131](#), heeft de Afdeling overwogen dat een termijnoverschrijding ten gevolge van het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing niet verschoonbaar is, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat belanghebbende wist dat hij binnen een bepaalde termijn bezwaar moest maken dan wel beroep of hoger beroep moest instellen. In de uitspraak van de Afdeling van 5 september 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BX6500](#), ging het eveneens om een onjuiste rechtsmiddelenverwijzing. De verschoonbaarheid van een daardoor veroorzaakte termijnoverschrijding kan volgens de Afdeling echter niet op één lijn worden gesteld met het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing. Indien een rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen, mag daarop, behoudens kennelijke misslagen, uit een oogpunt van rechtszekerheid worden vertrouwd, ook indien de belanghebbende wordt bijgestaan door een beroepsmatige rechtsbijstandverlener. De onderhavige uitspraak past in zoverre in deze lijn. Het afwijkende in dit geval is echter dat de rechtsmiddelenclausule tamelijk zinloos is geweest omdat belanghebbenden sowieso – ook op basis van de clausule die alsnog is gepubliceerd – niet tijdig bezwaar hadden kunnen maken. Onder deze omstandigheden heeft de Afdeling appellant terecht ontvankelijk geacht. Een dergelijke onduidelijkheid komt voor rekening en risico van het college.